

Lazdyniečio Edgaro posmai Pilaitėje primena skaudžias bendras realijas

Edgaras Steponavičius, žaliasis iš Lazdynų, dažnas poezijos pavasarių rengiamų neiškirstame golfų aikštyname įkurti Pilaitės miškelyje svečias. Ilgai klausėsi kitų posmų, o šeštadienį (gegužės 23 d.) Lietuvos Lakštingalai Salomėjai Nėriai skirtame neišlaikė. Pats išstojo su savo pilietiškomis meninėmis įžvalgomis. Kaip koks pranašas?! Nespėta pasidžiaugti iš Salotės ežero paplūdimio tik dingusiais vagonėlio, saugomo pikto šuns, aptvarais (gal LRT žurnalistų įsikišimas rengiant reportažą apie pilaitiškių protesto koncertą gegužės 11 d. padėjo?), regis, jau kirviai nusitaikė į kitame Pilaitės pakraštyje esantį Martyno Mažvydo gatvės kvartalo Nr.57 miškelį – bene vienintelę likusią čia ženkliai sutankytoje daugiabučiais pašonėje, kur dažniausia kuriasi jaunos šeimos su atžalomis, pasivaikščiojimams oazę. Tad Edgaro posmai, kaip jis pats skelbia: „sudėliojau nusiziūrėjęs į sūnėno ir dukterėčios dėliojamas „Lego manijos“ figūrėles“, ir gimusi, regis, plačiau po Vilnių apsižvalgius, „Pilaitės elegija“, – aktualūs kaip niekada. Tarsi ragina neužmigti, nes galima likti ankštuose mūro aptvaruose be visiško gamtos lopinėlio pasivaikščiojimams prie savo namų!

„Prie Salotės suolas“

Prie Salotės suolas.	Prie Salotės kuolas.
Smagus	Kotas
Saugus	Kietas
Savastis	Kuprotas
Saulė	Kirvis
Sutartinė	Klasta
Siela	Katastrofa
Sociumas	Karas
Sapnas	Kapitalas
Smilga	Kilpa
Sąžinė.	Kartuvės

Kybo
Klausimas
Kur sėdėsime mes:

Ant „K“ ar „S“?

„Pilaitės elegija“

Pilaite, pamiršk Vilnių! Gal niekuomet ir nebuvote kartu, tik – šalia... Ir jau nebebūsit! Nebenubėgsi basa žydinčiu pavasario lauku pas sesę Karoliną: perrėžė taką karštas asfalto peilis. Atpjovė lyg duonos riekę, lyg širdį perkirto. Kol dar nevėlu, aplankyk dar seses Viršulytę, Justiną, Pašilaite. Atsižiūrėkit, atsibučiuokit, nes...viskas jau. Juk nebrisi per nuodais garuojančią asfalto upę? Kas tie tilteliai – paliegę ramentai...

Pamiršk Salotę, Pilaite! Nepasitaškysit nuogos su ryto saule. Pušelių svajingą simfoniją, gulbių baltą valsą pakeis čia geležies virbų pergalingi maršai. Jiems pritars plėšrus keturkojų ir keturračių hiphopas. Gi šiuo metu „kultūros programoje“ – kuolų galerija. Privačių kuolų Kolekcija. Instaliacija „Siauro proto platuma“. Ekspонатų rankomis neliesti! Gal kojomis galima?..

Pamiršk Laisvę! Supančiota greitkelių pančiais, aptverta tvorų grotomis. Kam ji tau? ! Yra kalėjimo prekykla, skaitykla, gydykla... Štai keli kranai stypso – lyg sargybinių bokšteliai, lyg – kartuvės... Atokiau, už upės – gal dujų kamera?, gal krematoriumas?, greičiausiai, abu kartu. Netoliese – ir kapinės. Apie viską pagalvota! Net tavo gatvių piešinys iš paukščio skrydžio – grotos juk! Ar nekeista? Gal toks ir buvo „didžiojo brolio“ sumanymas? Tik manęs, jei gali, nepamiršk, sese! Savo ilgoje klampioje Laisvės kovoje nepamiršk! Nesuklupk! Nepasiduok! Meldžiu.

Parengė Pilaitės kronikininkė Angelė Šarlauskienė